

Da konfrontation er en besigtigelse af en mistænkt legeme, kan det overvejes, om reglerne i retsplejelovens § 792 a om legemsbesigtigelse er anvendelige på konfrontationer. De gældende regler i § 792 a tager imidlertid i lighed med de øvrige bestemmelser i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb alene sigte på politiets besigtigelse m.v. og ikke på andre persons besigtigelse. Bestemmelsen i § 792 a kan derfor ikke anvendes i forhold til konfrontation.

4.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget har i betænkning nr. 1298/1995 om fotoforevisning, konfrontation, efterlysning og observation, s. 43-62, overvejet, om der i forhold til de forskellige former for konfrontation, der er omtalt ovenfor i indledningen til pkt. 4, kan antages at være behov for lovgivning.

4.2.1. Betingelserne for iværksættelse af konfrontation

Efterforskningskridt, der alene retter sig mod en første identifikation af gerningsmanden, og hvorved politiet ikke videregiver oplysning om, at en bestemt person har begået eller er mistænkt for at have begået strafbart forhold, kan efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse have visse ligheder med konfrontation. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor vidnet bliver bedt om at udfinde den mulige gerningsmand i en naturlig situation, hvor der er grund til at tro, at gerningsmanden befinder sig blandt en række tilfældige tilstedeværende et bestemt sted, jf. indledningen til pkt. 4 ovenfor,

Sådanne efterforskningskridt adskiller sig dog på så afgørende måde fra den direkte konfrontation og konfrontationsparaden, hvor en bestemt person af politiet fremstilles som mistænkt for vidner, at de efter udvalgets opfattelse ikke er egnede til regulering i forbindelse hermed. Udvalget finder heller ikke i øvrigt, at en sådan regulering er nødvendig. Politiet skal således også fremover uden særlig lovhjælp kunne foretage disse efterforskningskridt. Politiet bør dog i den forbindelse være opmærksom på, at genkendelse under sådanne omstændigheder kun har begrænset bevisværdi, og at den endog efter omstændighederne kan vanskeliggøre efterforskningen, idet fremstilling af den sigtede i en egentlig konfrontationsparade efter vidnets første genkendelse i de fleste tilfælde må anses for at være uden værdi.

Efter udvalgets opfattelse bør navnlig *konfrontationsparaden* overvejes lovreguleret, idet denne form for konfrontation indebærer et væsentligt indgreb i den personlige integritet. Endvidere må betingelserne for at foretage konfrontationsparade under hensyn til indgrebets intensitet være tilsvarende restriktive.

Udvalget finder på den baggrund, at kriminalitetskravet bør udformes med udgangspunkt i et straffesammekriterium på samme måde, som det er tilfældet med f.eks. reglen i retsplejelovens § 792 b om optagelse af personfotografi med henblik på senere identifikation. Udvalget foreslår derfor, at iværksættelse af konfrontationsparade betinges af, at den pågældende er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Det medfører, at konfrontationsparade bl.a. kan komme på tale ved overtrædelse af straffelovens almindelige voldsbestemmelse i § 244 og ved visse former for berigelseskriminalitet, f.eks. tyveri, jf. straffelovens § 276.

For så vidt angår mistankekravet foreslår udvalget, at konfrontationsparade betinges af, at den pågældende »med rimelig grund er mistænkt«. Et sådant krav svarer til det krav, der i dag stilles som betingelse for at foretage legemsbesigtigelse af en sigtet, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 1.

Endelig foreslår udvalget, at indikationskravet udformes således, at konfrontationsparade kun kan iværksættes, såfremt indgrebet er af »væsentlig betydning« for efterforskningen. Et sådant krav svarer til det krav, der i dag stilles som betingelse for at foretage legemsbesigtigelse af en sigtet, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 2.

Det er udvalgets opfattelse, at de foreslåede kriterier for iværksættelse af konfrontationsparade svarer til de kriterier, der i praksis følges af politiet ved afgørelsen om iværksættelse af dette indgreb.

Behovet for lovregulering af den *direkte konfrontation*, hvor politiet fremstiller en mistænkt person for et vidne, jf. indledningen til pkt. 4 ovenfor, kan efter udvalgets opfattelse give anledning til tvivl. At politiet anholder en person ved en villa, hvor der netop har været indbrud, og spørger, om anmelderen genkender den pågældende som gerningsmanden, vil typisk indebære en krænkelse af den pågældendes ære. Det samme gælder, hvor politiet foreviser den mistænkte for vidnet under en afhøring på politistationen eller tager vidnet med ud til den mistænktes bopæl eller arbejdsplads.

Heroverfor står, at disse efterforskningskridt er af en mindre indgribende karakter end konfrontationsparaden, og at det må forekomme naturligt, at politiet kan foretage sådanne direkte konfrontationer f.eks. i tilslutning til en anholdelse på fersk gerning eller fri-ske spor. Hertil kommer, at bevisværdien af en sådan direkte konfrontation må antages at være beskeden sammenlignet med en rigtigt gennemført konfrontationsparade.